

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	9515100210
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:9515100210.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom 11. februára 2020 v trestnej veci proti obžalovanému Ing. T. X., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 225 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona, a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB-4T/43/2015, o odvolaní obžalovaného Ing. T. X. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 21. marca 2016, sp. zn. BB-4T/43/2015, v spojení s uznesením predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 19. februára 2018, sp. zn. BB-4T/43/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. T. X. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica uznal obvineného Ing. T. X. v bodoch 1) a 2) za vinného z pokusu pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 14 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokusom pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 14 ods. 1, § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe, že

ako predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti F. F., a. s. (ďalej len „F. F."), zastrešujúcej holding viacerých obchodných spoločností a družstiev, do ktorého patrili aj obchodná spoločnosť K., s. r. o. (ďalej len „K.") a družstvo Y., v. o. d., družstvo (ďalej len „Y."), ktoré ovládal a riadil,

1.) v postavení predsedu predstavenstva F. F. v mene F. F. podpísal Žiadosť o nenávratný finančný príspevok (ďalej len „NFP") z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, Os č. 3, Opatrenie č. 3.1 Diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam, Kód opatrenia XXX, číslo výzvy XXXX/PRV/XX a prostredníctvom splnomocnenca zabezpečil jej podanie dňa 21.04.2010 na regionálnom pracovisku R. (ďalej tiež „PPA") vo M., Q. XX, ktorú osobne dňa 09.09.2010 doplnil o falzifikát stavebného povolenia Obce Q. zo dňa 16.06.2010, č. XXXX/XXXX, doklady spojené s obstarávaním zákaziek - ponuku K. na stavebné práce zo dňa 25.03.2010 s krycím listom a

rekapituláciou rozpočtu a zadaním s výkazom výmer, opatrené falošným podpisom konateľa K. Ing. T. S. a fiktívnu Zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy medzi F. F. a Y. Q., družstvo zo dňa 25.01.2010 opatrenú falošným podpisom predsedu družstva Ing. W. U., čím vytvoril podmienky na schválenie žiadosti o NFP a následne v mene F. F. dňa 22.09.2011 podpísal Zmluvu o poskytnutí NFP č. M. medzi poskytovateľom PPA a prijímateľom F. F., predmetom ktorej bolo poskytnutie NFP maximálne v sume 1.500.000,- Eur, čo predstavuje 50% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu predmetu projektu, ktorý pozostával z prostriedkov P. (ďalej len „EPFRV“) v pomere 37,5% z celkových oprávnených výdavkov a z prostriedkov štátneho rozpočtu SR v pomere 12,5% z celkových oprávnených výdavkov a to na realizáciu projektu „U.“ s miestom realizácie v kat. území Q., parc. č. XXXX, XXXX/X, ktorého poskytnutie a použitie sa spravovalo zákonom č. 528/2008 o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a zákonom č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, po čom s cieľom dosiahnuť schválenie predstieraných výdavkov a tým neoprávnene získať finančné prostriedky z EPFRV a štátneho rozpočtu SR, podpísal v mene F. F. Žiadosť o platbu zo dňa 19.03.2013 vo výške 781.667,50 Eur a zabezpečil jej podanie dňa 20.03.2013 na Ústredí PPA v U., D. XX, ktorej prílohu tvorili doklady, ktorých vypracovanie zabezpečil obv. Ing. T. X. cez svojich podriadených bez vedomia konateľa K., a to faktúru dodávateľa K. č. M. zo dňa 13.03.2013 pre odberateľa F. F. s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002,- Eur, spolu s krycím listom rozpočtu, rekapituláciou rozpočtu a zadaním s výkazom výmer, opatrených falošným podpisom konateľa K. Ing. T. S., so zoznamom deklarovaných výdavkov podpísaných obv. Ing. T. X. a výpisom z účtu v banke, ktoré mali potvrdiť vykonanie deklarovaných stavebných prác a dodávok pri výstavbe bioplynovej stanice (ďalej len „U.“) Q., ako aj ich úhradu, pričom svojim podriadeným dal pokyn, aby tieto účtovné doklady nezaevidovali do účtovníctva F. F. a K., a to aj napriek tomu, že vedel, že takto deklarované stavebné práce a dodávky v skutočnosti neboli zrealizované a dodané, čím postupoval v rozpore s čestným vyhlásením v žiadosti o platbu o tom, že oprávnené výdavky boli skutočne vykonané a predložené účtovné doklady riadne zaznamenané účtovným zápisom u príjemcu a čl. VII bod 11 Zmluvy o poskytnutí NFP ukladajúcim konečnému prijímateľovi vo všetkých dokumentoch predkladaných PPA uvádzať platné, úplné a pravdivé informácie, čo bol dôvod podstatného porušenia Zmluvy o poskytnutí NFP podľa čl. XII bod 5 písm. a), a tak s prihladením na čl. III bod 5 Zmluvy o poskytnutí NFP, podľa ktorého podmienkou poskytnutia NFP bolo dodržanie podmienok zmluvy konečným prijímateľom, v skutočnosti nespĺňal nárok na vyplatenie refundácie nákladov, ku ktorému ani nedošlo, avšak v prípade vyplatenia refundácie by neoprávnene odčerpával NFP ku škode R. vo výške 781.667,50 Eur, z ktorého pomerná časť poskytnutá z prostriedkov EPFRV predstavuje 586.250,62 Eur a pomerná časť poskytnutá zo štátneho rozpočtu SR predstavuje 195.416,88 Eur,

2.) v postavení podpredsedu predstavenstva Y. v mene Y. podpísal Žiadosť o NFP z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, Os č. 3, Opatrenie č. 3.1 Diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam, Kód opatrenia XXX, číslo výzvy XXXX/PPRV/XX, zabezpečil opatrenie žiadosti falošným podpisom predsedu predstavenstva Y. MVDr. X. U. a prostredníctvom splnomocnenca zabezpečil jej podanie dňa 21.04.2010 na regionálnom pracovisku PPA vo M., Q. XX a jej doplnenie dňa 09.09.2010 o falzifikát stavebného povolenia Obce T. Y. zo dňa 25.06.2010, č. XXXX/XXXX, doklady spojené s obstarávaním zákaziek - ponuku K. na stavebné práce z 25.03.2010, zadanie s výkazom výmer, rekapituláciu rozpočtu a záznam z vyhodnotenia ponúk, ktoré dal opatriť falošným podpisom MVDr. X. U. a ktoré boli opatrené falošným podpisom konateľa K. Ing. T. S., fiktívnu Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy medzi Y. a Y. Q., družstvo zo dňa 25.01.2010 opatrenú falošnými podpismi MVDr. X. U. a predsedu Y. Ing. W. U. a nájomnú zmluvu medzi Y. a Y. z 11.03.2005 opatrenú falošným podpisom MVDr. X. U., čím vytvoril podmienky na schválenie žiadosti o NFP a následne v mene Y. dňa 22.09.2011 podpísal Zmluvu o poskytnutí NFP č. M. medzi poskytovateľom PPA a prijímateľom Y., pričom zabezpečil jej podpísanie falošným podpisom predsedu predstavenstva Y. MVDr. X. U., predmetom ktorej bolo poskytnutie NFP maximálne v sume 1.500.00 Eur, čo predstavuje 50% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu predmetu projektu, ktorý pozostával z prostriedkov EPFRV v pomere 37,5% z celkových oprávnených výdavkov a z prostriedkov štátneho rozpočtu SR v pomere 12,5% z celkových oprávnených výdavkov a to na realizáciu projektu „U.“ s miestom realizácie v katastrálnom území T. Y., parc. číslo XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX, ktorého poskytnutie a použitie sa spravovalo zákonom č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov

Európskeho spoločenstva a zákonom č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, po čom s cieľom dosiahnuť schválenie predstieraných výdavkov, a tým neoprávnene získať finančné prostriedky z EPFRV a štátneho rozpočtu SR, dal vypracovať za Y. Žiadosť o platbu zo dňa 19.03.2013 vo výške 781.667,50 Eur, svojej podriadenej uložil podpísať ju falošným podpisom predsedu predstavenstva Y. MVDr. X. U. a zabezpečil jej podanie dňa 20.03.2013 na Ústredí PPA v U., D. XX, ktorej prílohu tvorili doklady, ktorých vypracovanie zabezpečil cez svojich podriadených bez vedomia konateľa K. a predsedu predstavenstva Y. obvinený Ing. T. X., a to faktúra dodávateľa K. č. M. zo dňa 13.03.2013 pre odberateľa Y. s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002,- Eur, spolu s krycím listom rozpočtu, rekapituláciou rozpočtu a zadaním s výkazom výmer, opatrených falošným podpisom konateľa K. Ing. T. S., so zoznamom deklarovaných výdavkov opatrených falošným podpisom MVDr. X. U. a výpisom z účtu v banke, ktoré mali potvrdiť vykonanie deklarovaných stavebných prác a dodávok pri výstavbe bioplynovej stanice T. Y., ako aj ich úhradu, pričom svojim podriadeným dal pokyn, aby tieto účtovné doklady nezaevidovali do účtovníctva Y. a K., a to aj napriek tomu, že vedel, že takto deklarované stavebné práce a dodávky v skutočnosti neboli zrealizované a dodané, čím postupoval v rozpore s čestným vyhlásením v žiadosti o platbu o tom, že oprávnené výdavky boli skutočne vykonané a predložené účtovné doklady riadne zaznamenané účtovným zápisom u príjemcu a čl. VII. bod 11 Zmluvy o poskytnutí NFP ukladajúcim konečnému prijímateľovi vo všetkých dokumentoch predkladaných PPA uvádzať platné, úplné a pravdivé informácie, čo bol dôvod podstatného porušenia Zmluvy o poskytnutí NFP podľa čl. XII. bod 5 písm. a) a tak s prihliadnutím na čl. III. bod 5 Zmluvy o poskytnutí NFP, podľa ktorého podmienkou poskytnutia NFP bolo dodržanie podmienok zmluvy konečným prijímateľom, v skutočnosti nespĺňal nárok na vyplatenie refundácie nákladov, ku ktorému ani nedošlo, avšak v prípade vyplatenia refundácie by neoprávnene odčerpal NFP ku škode R. vo výške 781.667,50 Eur, z ktorého pomerná časť poskytnutá z prostriedkov EPFRV predstavuje 586.250,62 Eur a pomerná časť poskytnutá zo štátneho rozpočtu SR predstavuje 195.416,88 Eur, a teda v prípade poskytnutia NFP a vyplatenia refundácie by spôsobil R. celkovú škodu vo výške 1.563.335,- Eur, z ktorej pomerná časť poskytnutá z EPFRV predstavuje 1.172.501,24 Eur a pomerná časť poskytnutá zo štátneho rozpočtu SR predstavuje 390.833,76 Eur.

Špecializovaný trestný súd za spáchanie pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu obvinenému podľa § 225 ods. 6, § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil peňažný trest vo výmere 100.000,- eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dva roky.

Obžalovaný po vyhlásení rozsudku zahlásil odvolanie proti výroku o vine a treste do zápisnice o hlavnom pojednávaní 21. marca 2016. Odvolanie písomne odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa 14. júna 2016 dôvodiť, že išlo o dovolené konanie, akceptovateľnú ponuku, v priebehu konania sa mali dosiahnuť len zmeny v realizačnom zámere s využitím práve objavenej technológie, s lacnejším, ekologickejšim riešením. Trestnoprávna zodpovednosť je vyvodzovaná z konania, ktoré bolo snahou o zmenu pôvodných zámerov a postupov pri realizácii bežného investičného zámeru. Obvinený presne, bez zábran a pravdivo popisuje zámer, ktorý sa snažil presadiť pre účely energetickej sebestačnosti riadeného holdingového zoskupenia. Dôkazy, najmä svedecké výpovede považoval za poznačené dojmami z úzkeho a neinformovaného uhla, pretože títo mali úplne úzku a často mylnú predstavu o požiadavkách komplexného riešenia investície do energetického projektu. Nie je mu zrejmá podstata trestnosti, jeho zámerom bol rozvoj regiónu, využitie existujúcich zdrojov a pracovného potenciálu v mieste existencie pôsobiska celého zoskupenia podnikov. Odvolateľ riadil približne 58 podnikov, prostredníctvom konateľov, štatutárnych orgánov, manuálne nevyhotovoval písomnosti, osobne ich nepripravoval, poveroval činnosťami zamestnancov, ktorí ho rešpektovali ako generálneho riaditeľa. Neurčoval spôsob realizácie projektu, akou formou sa má dosiahnuť cieľ, neriadil výstavbu, dodávky surovín, stavebné povolenia, osobne nezabezpečoval doklady, nikoho nenahováral na protiprávny postup, nikomu neprikazoval vydať sfaľované stavebné povolenia. Nepodieľal sa na príprave ani odovzdaní dokladov, nič nepodpisoval. Fyzicky nezabezpečoval ani sa nezúčastnil na príprave žiadneho

dokumentu, žiadosti spracovali zamestnanci T. a R. a zamestnanci holdingu. Spôsob a forma dosiahnutia splnenia úlohy bola ich pracovnou náplňou, plnením pracovných povinností, ktoré riadenie vykonával na podklade generálnych plných mocí udelených od všetkých štatutárov, ktorých tiež koordinoval. Nešlo o ojedinelý projekt, ale o jeden z mnohých projektov, nadväzujúcich na predchádzajúce, ktoré boli súčasťou a predpokladom pokračovania v ďalších projektoch. Účelom bolo zabezpečenie likvidácie nebezpečného odpadu vo vlastnej réžii, využitie odpadu z 2.5 milióna nosníc na zlepšenie energetickej sebestačnosti a úspora finančných prostriedkov.

Namietol prítomnosť motívu v konaní v roku 2010 podvodne vylákať peniaze zo životne dôležitých zdrojov v budúcnosti. Riešil naliehavý problém s odpadom z nosníc, za využitia štátneho rozpočtu a eurofondov, zamestnával 3.000 zamestnancov. Skúmanie jednotlivých krokov z hľadiska pravdivosti alebo spornosti a zistenie kriminálneho činu bez nadhľadu a ohľadu skutočného účelu považoval za nesprávny. Vychýtané kroky a nesprávnosti, či falzifikáty uvádzané súdom nie sú právne relevantné, vzhľadom na legálny a právne zdôvodniteľný a ekonomicky prínosný cieľ. Za normálneho chodu holdingu by došlo k zmene zámeru vybudovania bioplynových staníc, holdingové zoskupenie sa zničilo vplyvom vonkajších premyslených a sofistikovaných faktorov, nie v dôsledku konania obvineného. Holdingové zoskupenie zaniklo v dôsledku pozastavenia výplaty nadmerného odpočtu DPH správcami daní vo februári a marci 2013, pre všetky podniky holdingového zoskupenia, v dôsledku hromadného nariadenia vyše sto kontrol s následkom neschopnosti splatenia 300 úverov a lízingov. Minulosť a schopnosti obvineného nespochybňujú, že pokiaľ vybudoval 140 hál a niekoľko energetických komplexov, dokončené by boli aj tieto zariadenia a plnili by svoju funkciu. Obžaloba glorifikuje drobné klamstvá a podvrhy, navodzuje predstavu protiprávnosti, vytkol tak skutkový základ objektívnej stránky činu. Z pohľadu zavinenia a subjektívnej stránky zdôraznil, že obvinený nikoho k protiprávnosti nenaviedol, nikto nebol pod tlakom, osobne žiadne doklady nevyhotovil. Čestné prehlásenie nepovažoval za obsahujúce závažne nepravdivé údaje, nasvedčujúce dosiahnutiu poškodenia verejných záujmov poškodeným a zdrojov a dosiahnutie majetkového prospechu na škodu verejného záujmu. Úmyslom nebolo odčerpanie prostriedkov, ale načasovanie rozhodovacej činnosti, sprístupnenie zdrojov podľa rýchlejšieho časového harmonogramu a rýchlejšej výstavby zariadení a ušetrenia nákladov. V prípade nových staníc pôvodné povolenie konania stratilo úplne význam, pri zmene projektu totiž išlo o umiestnenie novej technológie do existujúcej, na pôvodnom základe zrekonštruovanej haly. Nepodíeľal sa na sfaľovaných stavebných povoleniach, nikomu ich nepredložil, zaujal názor, že pre konečný zámer stavebné povolenia nemali zásadný význam. Projekt začatý v roku 2010, na základe verejnej ponuky štátu sa nerealizoval, v roku 2012 sa objavila nová technológia, projekt tak mal byť prepracovaný na iné suroviny a riešenie. Konanie sa malo otvoriť v marci 2013, počas jeho priebehu sa do konania mali zakomponovať technológie firmy F., v marci a apríli 2013 však nastal ekonomický zlom, vylúčil podvodný úmysel získať obohatenie už v roku 2010, čestné vyhlásenie z roku 2010 preto považoval za pravdivé, na otvorenie konania boli vystavené proforma doklady, slúžiace na aktiváciu činnosti PPA. Vylúčil zavinenie postavené na konštrukcii súdu, podľa ktorej by po doručení nesplátných faktúr PPA do jedného mesiaca určite poslala dva milióny eur. Svedkovia Ing. T. a Ing. N. uviedli, že PPA mala na vyplatenie finančného príspevku štyri mesiace od skompletizovania dokumentácie, úmyslom obžalovaného tak nebolo získanie prostriedkov, ale prestavba projektu, jeho realizácia a prefinancovanie, obvinený predpokladal uvoľnenie financií v priebehu jedného roka, ktorej skutočnosti prispôbil časový harmonogram správnych konaní a výstavby. Žiadosť o preplatenie obsahovala neprehľadnutelné závady, konanie sa tak v súlade s predpokladmi odvolateľa neotvorilo ani v lehote dvoch mesiacov od začatia konania, žiadosť neprešla administratívnym konaním. Neočakávalo sa ani od X., ktorý nepoznal zámer obžalovaného, že urýchlil platbu a o dva týždne budú peniaze na účte, ale len to, aby niekto na jeseň aspoň otvoril požiadavku a v konaní zastupoval príslušného žiadateľa, pretože sa požadovalo otvorenie konania o pôvodnej žiadosti protekčne do šiestich mesiacov, aby to bolo možné dofinancovať do jesene 2013 a spustiť projekt výstavby počas obdobia, kedy je možné stavať. Promofaktúry nie sú účtovným dokladom, z tohto dôvodu na jeho pokyn neboli zaradené v účtovníctve, napriek tvrdeniu svedkyne X., že sa faktúra môže stať účtovným dokladom, ak príde platba, i keď sa jedná o predfaktúru. Predfaktúra je doklad a stáva sa účtovným dokladom, ak sa z neho plnilo, plnené však nebolo a išlo o simulovaný úkon, vystavený v záujme začatia konania, ktorý mal byť následne konvalidovaný. Neúčtovná faktúra nebola zúčtovaná, neboli vyplatené finančné prostriedky, konanie bezprostredne nesmerovalo k platbám

alebo refundácii. Predmetné nehrozilo v žiadnom prípade, ani o rok, a všeobecne, že by nejaké finančné prostriedky za týchto okolností prišli, pretože sa tam očakávala iba zmena projektu, technológií, stavebných povolení, financovania, čo by prinieslo v konečnom dôsledku úsporu peňazí v porovnaní s pôvodným zámerom z roku 2010 pre holding, ako aj PPA, použila by sa totiž prestavba existujúcej haly. Vylúčil nadobudnutie úmyslu v roku 2010, podvodným konaním naplánovaným na marec 2013, a to uvádzaním nepresných alebo falošných údajov, finančné zdroje s cieľom nezákonného obohatenia. Serióznosť zámeru plynie z toho, že najsúrnejšia bola potreba likvidácie trusu a následne energie, ďalšie úkony svedčia o tom, že bioplynové stanice aj začal stavať, upriamil pozornosť na stavebné povolenie na Q., búracie práce v Y., schôdzu s poslancami zastupiteľstva obce 5. mája 2013, pre novú technológiu už nepotreboval súhlas obce, išlo totiž už len o zmenu účelu haly. V skutočnosti sa od decembra 2011 začal zaoberať výstavbou bioplynových staníc a pracovať na U. s novou technológiou, ktorou výstavbou sa zaoberal do 9. mája 2013 (výpoveď U.), ešte 5. mája 2013, po upozornení na trestnoprávne následky od MVDr. X. a Ing. N. S. dňa 30. apríla 2013, naďalej pokračoval v príprave výstavby U.. Počnúc rokom 2013 začal robiť fyzicky na výstavbe na U. v Q. (výpoveď J.), ako aj právne (zmluva s F. E.), nové stavebné povolenie, pretože vedel, že staré zanikne koncom roka 2011, pričom poprel tvrdenie v rozsudku o vedomosti o sfaľovaní stavebného povolenia. Nové stavebné povolenie sa malo vzťahovať na inú lokalitu, inú technológiu a malo byť tiež lacnejšie, zmenu technológie však umožňoval len schválený dodatok k zmluve s PPA. Predpokladom schválenia žiadosti o dodatok bolo vydanie nového stavebného povolenia, z ktorého dôvodu 18. marca 2013 podal žiadosť o vydanie nového stavebného povolenia a inicioval stretnutie v Y. za účelom vysvetlenia novej technológie, bez potreby environmentálneho posudzovania vplyvov na životné prostredie, súhlasy obce či vyjadrenia dotknutých orgánov. Súd ignoroval organizačný a metodický poriadok na PPA, degeneroval prácu na PPA, nezohľadnil výpovede zamestnancov agentúry, ako ani samotného X. a skutočnosť, že od 3. októbra 2011 do 14. mája 2013, a teda ešte 5 dní po stiahnutí žiadostí sa na PPA nič nekonalo, administratívna kontrola spisu sa do 25. septembra 2013 neuskutočnila, čomu nasvedčuje výpoveď N. o nutných dokladoch a operáciách pri vyplatení príspevku, a to faktúra, rekapitulácia rozpočtu, zmluva o dielo, poisťna zmluva, doklad o zaplatení poisťného, záložné právo na nehnuteľnosť, ktoré podmienky úmyselne nespĺnil, pretože mali byť splnené až počas konania. Súd sa nevyrovnal s otázkou účtovného nezmyslu na faktúrach (termínom dodania o dva mesiace) a tvrdeniach svedkov o problémoch so žiadosťou. Nikto nevidel žiadosti o platbu a podstatu projektu, a to ani pracovníci PPA. Spochybnil tvrdenia svedkov X. z apríla, že ide o podvod, keď na faktúrach bol termín dodania 12. mája 2013. Spochybnil tvrdenie J., že sa nič nestavia bez vedomosti o umiestnení stavby, nemohli tiež tvrdiť existenciu stavebného povolenia, keď staré zaniklo 31. decembra 2011. Súd mal dokazovať, čo by nasledovalo v prípade, ak by PPA oslovila spoločnosti o doplnenie žiadosti, takéto otázky však súd obhajobe neprípúšťal, nezaoberal sa zistením urýchlenného vyplatenia NFP, skutočný časový horizont, stotožniac sa s predpokladom o vyplatení príspevku okamžite, bez akejkoľvek administratívnej kontroly. Prvostupňovému súdu vytkol nevypočutie kľúčového svedka, Y., a. s., zastupujúceho holding pri jednaniach s bankami v druhom štvrtroku 2013. Z hľadiska právnej kvalifikácie vytkol nedostatok požiadavky bezprostrednosti ako základnú požiadavku trestnosti pokusu trestného činu, konanie nemá atribúty pokusu trestného činu, len niektoré prvky možnej prípravy na trestný čin. O pokus by išlo vtedy, ak by konanie na správnom orgáne a agentúre dosiahlo po kompletizácii falošných a predstieraných dokladov štádium rozhodnutia o poskytnutí financií, v dôsledku zásahu nezávislého od vôle obvineného by bola platba zadržaná. Ak by takto schválená platba nebola poskytnutá, ale odmietnutá alebo zadržaná pred jej uvoľnením a pokynom na vyplatenie v dôsledku právneho a vôľového kroku obvineného a prejavu jeho vôle v relevantnej písomnej alebo inej forme, ešte v tomto vysokom štádiu pokročilého konania zákon vylučoval trestnosť z dôvodu prekážky podľa § 14 ods. 3 Trestného zákona, pretože páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania a odstránil nebezpečenstvo vzniknuté z podniknutého pokusu nariadením späťvzatia právne nespôsobilých žiadostí o dotácie v štádiu, keď sa s nimi správny orgán ešte nezačal zaoberať. Nevzniklo žiadne, ani bezprostredné nebezpečenstvo chránenému záujmu, k späťvzatiu došlo v dôsledku zistenia, že zo dňa na deň končí s chovom 2,5 milióna nosníc. V spojitosti s otázkou dobrovoľnosti späťvzatia žiadosti 30. apríla 2013 (1. mája 2013) v dôsledku oznámenia X., nemajúceho vedomosť o podstatných informáciách, týkajúcich sa holdingu, nestiahnutí žiadostí o platbu a neodstúpení od zmluvy tvrdil, že na tieto rady nemohol reagovať, pretože v úzkom niekoľkodňovom období išlo len o riešenie otázky existencie holdingu a potrebnosti zámeru. Ak

by boli uvoľnené odpočty DPH a banky nezruinovali v dôsledku omeškania platieb v apríli a máji 2013 holding, stanice by boli potrebné a pokračoval by v ich budovaní a nedostatky administratívneho konania odstraňoval podľa pokynov PPA. Napokon vytkol zaujaté rozhodovanie súdu, pretože uložil trest v strede trestnej sadzby akoby šlo o dokonané a dokončené konanie s obrovskou vzniknutou škodou, osobnými zisťovacími záujmami odvolateľa. Odvolaciemu súdu navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, pretože konanie nie je trestným činom alebo aby na objasnenie ďalších skutočností odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor ÚŠP GP SR“) a poškodený sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadrili.

Následne najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný Ing. T. X. podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel pritom k záveru, že odvolanie Ing. T. X. nie je dôvodné.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 14 ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 14 ods. 3 písm. a) Trestného zákona trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu.

Subvenčný podvod

Podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 225 ods. 6 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 alebo 3 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Poškodzovanie finančných záujmov Európskych spoločenstiev

Podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 261 ods. 4 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 19 zákona č. 524/2003 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy:

ods. 1 verejné prostriedky možno použiť na účely, ktoré sú v súlade s osobitnými predpismi. Prostriedky štátneho rozpočtu možno použiť len na účely, na ktoré boli ustanovené zákonom o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok alebo ustanovené podľa tohto zákona.

ods. 3 právnické osoby a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia;

ods. 4 štatutárny orgán subjektu verejnej správy je povinný zabezpečiť, aby sa verejné prostriedky uvoľňovali iba v takej výške, aká zodpovedá rozsahu plnenia úloh zahrnutých v rozpočte subjektu verejnej správy.

Podľa § 31 zákona č. 524/2003 Z. z.

Porušenie finančnej disciplíny

ods. 1 porušením finančnej disciplíny je

a) poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom,

j) neehospodárne, neefektívne a neúčinné vynakladanie verejných prostriedkov,

k) nedodržanie ustanoveného alebo určeného spôsobu nakladania s verejnými prostriedkami,

m) porušenie pravidiel a podmienok pri poskytovaní prostriedkov z rozpočtu verejnej správy subjektom verejnej správy,

n) porušenie pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté.

Trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie; jednočinný súbeh s trestným činom subvenčného podvodu.

I. Pri trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona sú v odseku 1 tohto ustanovenia popísané tri možné alternatívy konania páchatel'a („použitie alebo predloženie výkazu, resp. dokladu", „neposkytnutie povinných údajov" a „použitie prostriedkov" spojené s ďalšími okolnosťami), ako aj dva rôzne následky, ktoré páchatel' môže takým konaním spôsobiť (jednak „spôsobenie sprenevery" a jednak „protiprávne zadržanie prostriedkov").

Vychádzajúc zo záveru uvedeného v predchádzajúcom odseku, „spôsobenie sprenevery" v zmysle § 261 ods. 1 Trestného zákona nie je zadefinovaním ďalšieho konania páchatel'a (ako kumulatívne požadovaného skutku), ktoré by nadväzovalo na „použitie alebo predloženie výkazu, resp. dokladu", „neposkytnutie povinných údajov" alebo „použitie prostriedkov" podľa predchádzajúcej časti formulácie dotknutého ustanovenia. Ide o definíciu jednej z alternatív následku vyvolaného konaním páchatel'a (súčasť popisu tzv. objektívnej stránky).

Na účel aplikácie § 261 ods. 1 Trestného zákona: „spôsobenie sprenevery" obsahovo zodpovedá následku trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona (ako trvalé prisvojenie si poskytnutých prostriedkov); „protiprávne zadržanie prostriedkov" obsahovo zodpovedá následku trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 ods. 1 Trestného zákona (ako neoprávnené prechodné užívanie prostriedkov, neskôr refundovaných poskytovateľovi alebo dodatočne použitých na pôvodne určený účel). Rozhodujúcim kritériom rozdielu medzi oboma druhmi následku je špecifikácia úmyslu páchatel'a v čase jeho konania.

Použitím poskytnutých prostriedkov na iný než pôvodne určený účel (následok spôsobený páchatel'om) v úmysle vyvolať taký stav trvale (nie len prechodne „zapožičať" prostriedky sebe alebo inému), teda dochádza k spáchaniu - pri splnení aj ostatných zákonných znakov - trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona. Na uvedenej kvalifikácii nič nemení ani okolnosť, ak ku škode došlo spätnou refundáciou finančných prostriedkov, ktoré ich prijímateľ už skôr vynaložil na iný než pôvodne určený účel; prijatie, resp. ponechanie si takto vyplatených prostriedkov je porušením účelovo určeného zverenia finančných prostriedkov, a to zverenia len na oprávnenú spätnú úhradu (ide teda o spôsob „prisvojenia si" určitej peňažnej hodnoty).

II. Jednočinný súbeh trestných činov je charakterizovaný jedným konaním páchatel'a, ktorým sú (v

rámci dotknutého skutku) vyvolané dva rôzne následky. Také následky teda nie sú totožné právne ani fakticky (z hľadiska faktických okolností, ktoré sú kvalifikačným podkladom).

Jednočinný súbeh trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona a trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona je možný pri kumulácii rôznych následkov zodpovedajúcich škode; škoda ako kvalifikačný moment sa delí medzi obe právne kvalifikácie podľa pôvodného zdroja finančných prostriedkov, ktorých sa týka následok vyvolaný konaním páchatel'a (jednak prostriedky poskytnuté Slovenskej republike Európskou úniou - § 261 Trestného zákona a jednak prostriedky z iných verejných zdrojov pokrytých § 225 Trestného zákona (R 98/2018).

I. Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl je rozpor predstavy so skutočnosťou, pričom v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Rovnako je potrebné brať do úvahy aj tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť. Je absolútnou samozrejmosťou a je úplne legitímne očakávať od štátnych zamestnancov daňových úradov nielen odbornou-profesionálnu znalosť pozitívneho daňového práva, ale aj tomu zodpovedajúci profesionálny prístup k vyššej miere opatrnosti.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, odvolací súd, v súlade so zásadou bezprostrednosti, pri prieskume dôkazno-hodnotiacich úvah súdu prvého stupňa ponechal jeho závery nedotknuté, lebo im nemohol vytknúť vecnú neopodstatnenosť alebo nevyrovnanie sa s relevantnými okolnosťami.

Konanie netrpelo procesnými chybami, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky, úlohou súdu je na ne odpovedať, ak sú pre rozhodnutie relevantné a ak je riešená otázka aspoň sčasti sporná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v predmetnej veci všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto potom náležite v intenciách zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil a dospel tak k správne mu záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutky ako boli uvedené v bodoch rozsudku 1) a 2) sa stali a ich páchatel'om je obžalovaný. V odôvodnení rozsudku potom súd vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny.

Podľa čl. III bod 5 Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“) podmienkou poskytnutia NFP je dodržanie podmienok zmluvy konečným prijímateľom.

Podľa čl. III bod 6 Zmluvy konečná výška NFP, ktorý bude vyplatený konečnému prijímateľovi, sa určí na základe skutočne vynaložených, odôvodnených a riadne preukázaných výdavkov na realizáciu predmetu projektu. Celková výška NFP uvedená v čl. III/1 zmluvy nesmie byť prekročená a nesmie sa dodatočne navyšovať. V prípade navýšenia skutočne vynaložených výdavkov súvisiacich s predmetom projektu oproti výške schváleného NFP uvedeného v čl. III/1 zmluvy, znáša takéto prekročenie výdavkov výlučne konečný prijímateľ na vlastné náklady.

Podľa čl. VII bod 11 Zmluvy o poskytnutí NFP konečný prijímateľ sa zaväzuje vo všetkých dokumentoch, ktoré je na základe zmluvy povinný predkladať PPA alebo inému orgánu uvádzať platné,

úplné a pravdivé informácie.

Podľa čl. VII bod 1. konečný prijímateľ sa zaväzuje riadne a v stanovenom termíne zrealizovať projekt a po celú dobu platnosti zmluvy plniť povinnosti z nej vyplývajúce a dodržiavať legislatívu Európskej únie (ďalej len „EU“) a všeobecne záväzné právne predpisy Slovenskej republiky.

Podľa čl. VII bod 2. konečný prijímateľ nesmie byť v likvidácii, na majetok konečného prijímateľa nesmie byť vyhlásené konkurzné konanie podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a na majetok, ktorý je predmetom projektu, nesmie prebiehať exekučné konanie. Konečný prijímateľ sa zaviazal tieto skutočnosti preukázať pri každej podanej žiadosti o príspevok formou čestného vyhlásenia.

Podľa čl. VII bod 11 konečný prijímateľ sa zaväzuje vo všetkých dokumentoch, ktoré je na základe zmluvy povinný predkladať R. (ďalej len „PPA“) alebo inému orgánu, uvádzať platnú, úplnú a pravdivú informáciu.

Podľa čl. VII bod 12 konečný prijímateľ sa zaviazal na základe písomnej výzvy poskytovať PPA požadované informácie o projekte a/alebo konečnému prijímateľovi dokladovať PPA svoju činnosť a poskytovať súčinnosť a dokumentáciu vzťahujúcu sa k predmetu projektu.

Podľa čl. VII bod 13 konečný prijímateľ sa zaväzuje v lehote do troch pracovných dní od vzniku predmetnej skutočnosti písomne (s preukázateľným doručením) informovať PPA o:

- a) každej zmene identifikačných údajov konečného prijímateľa vrátane právneho nástupníctva,
- b) správnom, súdnom, exekučnom alebo inom konaní, ktoré súvisí s predmetom plnenia zmluvy,
- c) vyhlásení konkurzu alebo začatí reštrukturalizačného konania na majetok konečného prijímateľa, vstupe konečného prijímateľa do likvidácie,
- d) skutočnosti, že sa stal podnikom v ťažkostiach v zmysle čl. 1 ods. 7 nariadenia Komisie (ES) č. 800/2008 alebo podnikom, voči ktorému sa nárokuje vrátenie pomoci na základe predchádzajúceho rozhodnutia Komisie, v ktorom bola táto pomoc označená za neoprávnenú a nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Podľa čl. VII bod 14 konečný prijímateľ sa zaväzuje v lehote do pätnástich pracovných dní od vzniku predmetnej skutočnosti písomne (s preukázateľným doručením) informovať PPA o všetkých ďalších skutočnostiach, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na riadne plnenie zmluvy.

Podľa čl. XII bod 5 písm. a) Zmluvy o poskytnutí NFP k ukončeniu Zmluvy pred uplynutím doby trvania záväzkov zo zmluvy môže dôjsť odstúpením od zmluvy jednou zo zmluvných strán v zmysle § 344 a nasl. Obchodného zákonníka.

Trestný čin subvenčného podvodu je typickou blanketovou normou a odkazuje na ďalšie zákony a predpisy, súvisiace s prideľovaním subvencií, dotácií a iných príspevkov z verejných zdrojov. Konanie páchatelia v zmysle § 225 ods. 1 Trestného zákona spočíva v uvádzaní iného do omylu v otázkach splnenia príslušných podmienok. Páchatel teda postupuje spôsobom charakteristickým pre podvodné konania ako také a špecifikum tvorí tá skutočnosť, že jeho konanie súvisí s poskytovaním dotácií, subvencií alebo inej formy poskytovania verejných zdrojov. Páchatel tak v žiadosti, resp. v podkladoch súvisiacich so žiadosťou zamlčí alebo uvedie hrubo skreslené či nepravdivé údaje, podstatné pre danú žiadosť, pričom priame spôsobenie škody inému nie je podmienkou pre naplnenie znakov trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Falšovaním výkazu alebo dokladu sa rozumie ich úplné vyhotovenie, ktoré má vyvolať dojem, akoby boli skutočne vydané príslušným orgánom a predpísaným spôsobom, napr. sfalšovanie predkladaného stavebného povolenia, ktoré je predkladané k realizácii projektov výstavby nových objektov alebo predloženie sfalšovaného úverového príslubu bankou, ktoré boli v praxi zaznamenané v konkrétnych prípadoch. Nesprávnym je taký výkaz alebo doklad, ktorý nezodpovedá skutočnostiam, na základe ktorých majú byť poskytnuté príspevky z rozpočtov EU, pretože údaje v ňom sú skreslené,

prispôsobené požadovaným kritériám. Išlo by napr. o doklad, ktorým žiadateľ o nenávratný finančný príspevok v žiadosti a v jej prílohách zatajuje údaje o dlhoch voči štátnym inštitúciám. Neúplný výkaz alebo doklad je taký dokument, v ktorom úmyselne žiadateľ prostriedkov z rozpočtu EU neuvedie aj také pravdivé alebo negatívne údaje, ktoré by poskytnutie takýchto prostriedkov spochybňovali alebo sťažovali, napr. neuvedenie aj takých údajov z účtovníctva žiadateľa, ktoré jeho účtovnú bilanciu v konečnom dôsledku podstatne zhoršujú. Neposkytnutie povinných údajov znamená ich úmyselné zatajovanie, pretože v prípade ich poskytnutia žiadateľom poskytovateľovi príspevku by jeho žiadosť bola zrejme neúspešná, napr. zatajovanie v čestných prehláseniach, ktoré sú súčasťou žiadosti o platbu, údaje o zriadení exekučných práv na majetku žiadateľa.

Relatívne otvoreným v aplikačnej praxi zostáva výklad pojmu „použije prostriedky z rozpočtu Európskej únie na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery“ za situácie, že síce tieto prostriedky boli určené a použité jeho prijímateľom na daný projekt, napr. rekonštrukciu školy vo všeobecnosti, avšak nie podľa pôvodnej, ale dodatočne, bez vedomia poskytovateľa príspevku, pozmenenej dokumentácie, hoci z objektívnych dôvodov. V priebehu projektu je možné si nárokovať len reálne zhotovené stavebné práce a dodávky, ktoré sú jeho súčasťou a za ceny v ňom uvedené. To znamená, že všetky ostatné stavebné práce a dodávky, ktoré vznikli počas projektu vplyvom samotnej stavebnej činnosti a ktoré nie sú súčasťou zmluvy o poskytnutí NFP resp. dodatkov, nebudú poskytovateľom zohľadnené.

Ak k takejto zmene dôjde, subjekt by mal požiadať o tzv. zmenové konanie, pretože prijímateľ pomoci prostriedkov štátneho rozpočtu a Európskej únie, môže tieto prostriedky použiť len na prísne stanovený účel podľa projektu. Ak nie sú takto použité, považuje sa to za neoprávnené výdavky a tie buď nie sú poskytnuté, alebo sa žiadajú vrátiť. Ak neprebehne zmenové konanie a prostriedky sa použijú inak ako v zmysle schváleného projektu, ide o neoprávnené výdavky.

Obžalovaný v odvolaní spochybňoval svedecké výpovede, pretože podľa jeho názoru svedkovia nemali komplexný prehľad o požiadavkách riešenia výstavby bioplynových staníc (ďalej len „U.“). Podľa jeho tvrdení, nejednalo sa o protiprávne konanie, ale mali sa dosiahnuť len zmeny v realizačnom zámere tak, že malo byť využité lacnejšie a ekologickejšie riešenie.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že jednotlivé svedecké výpovede najmä zamestnancov holdingu a konateľov spoločností, začlenených do F. F., predovšetkým spoločností, v spolupráci s ktorými mal podľa tvrdení konštatovaných najprv v žiadosti o poskytnutie NFP a následne v zmluve o poskytnutí NFP, žiadať o poskytnutie NFP a na ktorých prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie, boli vykonané v súlade so zákonom. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že nie je jeho úlohou prehodnocovať skutkové či právne závery, ku ktorým dospel prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania. Z dokazovania je totiž nepochybné, akými úlohami a zodpovednosťami poveril obžalovaný jednotlivých svedkov a zamestnancov jednak pri vyhotovovaní žiadostí o NFP z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, os č. 3, opatrenie č. 3.1, Diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam, kód opatrenia XXX, číslo výzvy XXXX/PRV/XX, jednak ako predseda predstavenstva F. F. (skutok 1) alebo ako predseda predstavenstva družstva Y. (skutok 2). Jedná sa predovšetkým o vyhotovenie falzifikátov stavebného povolenia Obce Q. zo 16. júna 2010, č. XXXX/XXXX, predložené doklady spojené s obstarávaním zákaziek, ponukou spoločnosti K. na stavebné práce, taktiež o fiktívnu zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy, opatrenú falošným podpisom predsedu družstva Ing. W. U. v spojitosti s realizáciou projektu „U.“, s miestom realizácie v katastrálnom území obce Q.. Následne boli vyhotovované falzifikáty dokladov potrebných na predloženie žiadosti o platbu z 19. marca 2013, vo výške 781.667,50 eura, a to najmä faktúra od dodávateľa údajne vykonaných stavebných prác, s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002,- eur, spolu s krycím listom rozpočtu, rekapituláciou rozpočtu, zadaním s výkazom výmer, opätovne opatrené sfalšovaným podpisom konateľa spoločnosti K. Ing. T. S., a ďalšie sfalšované doklady od dodávateľov. Taktiež v súvislosti s realizáciou projektu „U.“, s miestom realizácie v katastrálnom území T. Y., sa jednalo o podvodné úkony, spočívajúcimi v opatrení žiadosti o NFP z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, s uvedením podpisu predsedu predstavenstva Y., MVDr. X. U., zabezpečením falzifikátu stavebného povolenia Obce T. Y. z 25. júna

2010, č. XXXX/XXXX, dokladov spojených s obstarávaním zákaziek - ponuky K. na stavebné práce z 25. marca 2010, a to zadanie s výkazom výmer, záznam z vyhodnotenia ponúk, zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy a ďalšie dokumenty, ktoré dal obžalovaný opatrit' podpisom predsedu predstavenstva Y. bez jeho vedomia. Neobstojí tak odvolacia námietka obžalovaného založená na tvrdení, že jednotlivé dokumenty fyzicky nevyhotovoval, pretože tieto žiadosti, zmluvy, stavebné povolenia a ďalšie dokumenty, nepochybne boli vyhotovené na pokyn, žiadosť či rozkaz odvolateľa, či už jeho zamestnancami alebo ďalšími osobami. Na účely trestného konania, vedeného voči obžalovanému nie je relevantné, či bola v trestnom konaní zistená konkrétna osoba, ktorá falzifikáty stavebných povolení alebo dokladov spoločností vyhotovovala, nakoľko z výsluchov konateľov a zamestnancov jednotlivých spoločností, a to najmä Ing. T. S., štatutára spoločnosti K. a MVDr. X. U., predseda predstavenstvu Y. v. o. d., je nepochybné, že o dokladoch predložených obžalovaným R. v súvislosti s plnením podmienok stanovených výzvou PPA z Programu rozvoja vidieka 2007 - 2013, os. Č. 3, opatrenie č. 3.1, Diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam nemal vedomosť.

Obžalovaný v rámci argumentácie namietal, že osobne nezabezpečoval, ani nevykonával žiadnu z protiprávných činností, v rámci ktorých boli PPA vyhotovované a predkladané falzifikáty rozhodnutí. Na margo toho je potrebné uviesť, že obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní po spontánnej časti výpovede predsedom senátu vyzvaný na odstránenie rozporov vo výpovediach, pričom Ing. X. na základe výzvy potvrdil, že v zásadných otázkach, týkajúcich sa holdingu rozhodoval on, a to aj pokiaľ ide o výstavbu U. v Q. a vo T. Y., a aj pokiaľ ide o predkladanie dokladov PPA v súvislosti s týmito projektmi. Na otázku o vedomosti o obsahu predkladaných dokladov a listín vypovedal, že poznal, čo má žiadosť o platbu obsahovať a sám dal pokyn na vystavenie predfaktúr so splatnosťou dva mesiace vrátane dodania služby. Keď sa veci robili na poslednú chvíľu a nebol vždy prítomný, listiny mohol niekto podpísať, ale určite s jeho vedomím. Obžalovaný tiež na hlavnom pojednávaní o vyhotovovaní podpisov za MVDr. X. U. a Ing. T. S. vyslovil tvrdenie, že si myslí, že tieto osoby listiny nepodpísali a podpísala ich osoba, pripravujúca dokumentáciu s jeho súhlasom. Obžalovaný dal taktiež spoločnosti K. pokyn, aby sa prihlásila na dodávku tovarov a do výberového konania, pričom pri vyhodnocovaní ponúk určil, aby sa za spoločnosť K., začlenenú do organizačnej štruktúry holdingu, zúčastnila iná osoba. Obvinený nespochybnil ani udelenie pokynu účtovníčke na vyhotovenie žiadostí tlačového oddeleniu, X. D. a tiež, aby nedávala do účtovníctva faktúry, predložené spolu so žiadosťami o platbu PPA, dôvodiac tým, že na faktúrach „sú uvedené nezmysly“ a mohli by mať problémy s daňovým úradom. Svedok Ing. T. S. vypovedal, že ho obžalovaný v roku 2013 kontaktoval s tým, že potrebuje vypracovať žiadosť o platbu na PPA a požiadal ho, aby vypracoval rozpočet stavebných prác na konkrétnu peňažnú sumu, ktorú mu uviedol.

V daných súvislostiach odvolací súd zdôrazňuje výpovede odvolateľa, že všetky jeho spoločnosti boli majetkovo a personálne prepojené (i keď v správnom konaní o poskytnutie NFP v rozpore s konštatovaným vylúčil personálne či majetkové prepojenie spoločností) a riadil ich na podklade generálnych plných mocí udelených od oficiálnych konateľov, pričom sám rozhodoval o všetkých podstatných skutočnostiach v spoločnostiach, ktoré boli súčasťou holdingu a prijímal všetky podstatné rozhodnutia. V súvislosti s podpismi štatutárov vyslovil, že pokiaľ ide o údajne falošné podpisy štatutárov, dal pokyn použiť podpisy týchto štatutárov, pretože to považoval za formálnu záležitosť a nevidel v tom žiadnu trestnú činnosť. Pokyn obžalovaného na podpísanie dokumentov potvrdila aj svedkyňa X. D., vykonávajúca administratívnu prácu v kancelárii v M., v pracovnoprávnom vzťahu so Y., v. o. d. V prípravnom konaní vypovedala 14. januára 2015, že niekoľkokrát vyslovene na pokyn obžalovaného, pre údajnú krátkosť času v mene MVDr. X. U. podpísala nejaké nepodstatné doklady, listy, prílohy, nie zmluvy. Obžalovaný svedkyni tvrdil, že MVDr. U. o tom vie a s tým súhlasí, nikdy si to neoverovala a plnila len pokyny obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že na príkaz obžalovaného podpísala doklad, žiadosť o platbu a podpísala MVDr. U. s tým, že o tom vie, aj mu to zatelefonovala. V prípravnom konaní tiež vypovedala, že T. X., vedúcej účtovníčke na ekonomickom úseku v M. predložila dodávateľskú faktúru za účelom vyhotovenia účtovacieho predpisu, avšak len na základe pokynu obžalovaného, pričom faktúru mu musel niekto dať k dispozícii. Taktiež z výpovedí ďalších svedkov vyplýva, že v zmysle pokynov obžalovaného bol riadený chod celej spoločnosti a holdingu.

Svedok MVDr. X. U. sa na pokyn odvolateľa stal predsedom predstavenstva družstva Y., pričom nemal žiadnu vedomosť o podpisovaní zmlúv medzi F. F., resp. Y. a PPA, žiadaní a čerpaní príspevku na výstavbu U. v Q. a T. Y., iba z rozprávania na pracovných poradách F. F., na ktorých sa zúčastňovali štatutári viacerých spoločností holdingu vedel, že odvolateľom bol prezentovaný plán výstavby viacerých U. v regióne T. X., nevedel sa vyjadriť k tomu, že by ako predseda predstavenstva Y. podpisoval zmluvu týkajúcu sa výstavby U. s K. či inou spoločnosťou. V mene spoločnosti Y. svedok nikdy nevystavoval, nepodpisoval ani nepredkladal doklady alebo žiadosti na PPA, v skutočnosti sa zaoberal len chovom nosníc a výrobou slepačích vajec, nebol činný v zabezpečovaní chodu a ekonomických záležitostiach tejto spoločnosti.

Svedok Ing. T. S. bol konateľom K., v konaní vypovedal, že výstavba projektov U. v Y. a Q. bola v štádiu prípravy, výstavba mala začať začiatkom roka 2013, kedy sa však holding dostal do finančných problémov. V súvislosti s plnou mocou konšatoval, že generálnu plnú moc na vystupovanie v jeho mene obžalovanému udelil, nepamätal si však, že by bolo v plnej moci uvedené, že ho môže obžalovaný podpisovať. Spoločnosť K. bola špecializovaná na stavebné práce, ale nepamätá si, ako sa dostala k zákazkám na výstavbe U., v súvislosti s U. nepodpisoval listiny a neopatrili ich pečiatkou spoločnosti K., nikomu nedal súhlas ani pokyny, aby takúto listinu podpísal. Nemal vedomosť, že by spoločnosť K. vykonávala na U. stavebnú činnosť a obžalovaný ho neinformoval, že dal za neho podpísať iným osobám, resp. osobne podpísal listiny v jeho mene.

Svedok Ing. N. S. vypovedal, že sa na podnet obžalovaného stal konateľom Y., s. r. o. patriacej do holdingu, ktorá bola investorom výstavby U., začiatkom roku 2010 mu obžalovaný oznámil, že má vybudovať U. v Q. a T. Y. podľa dokumentácie vypracovanej pre spoločnosť Y., s. r. o., projekt žiadosti o poskytnutie NFP na PPA mal vypracovať Ing. J.. Obžalovaný určil ako investorov výstavby v U. v Q. F. F. a vo T. Y. Y.. Stavebnú dokumentáciu vypracoval a odovzdal ju niektorému zo zamestnancov, doručenie dokladov na PPA vo M. nevykonával, pokyny v tejto veci dával obžalovaný, z počutia vie, že mala prebehnúť verejná súťaž na výber zhotoviteľa U. a víťazom sa stala spoločnosť K., ktorej konateľom bol v tom čase jeho otec Ing. T. S..

Z výsledkov dokazovania je teda nepochybné, že o celom procese údajne plánovanej výstavby U. v obciach Q. a T. Y., rozhodoval a túto činnosť riadil obžalovaný, prostredníctvom zamestnancov a dosadených a určených konateľov spoločností, zahrnutých do holdingu F., konanie ktorého vyjadrujú skutkové okolnosti tak, ako sú ustálené v skutkovej vete rozsudku, preukázané vykonaným dokazovaním, zakladajúce trestnú zodpovednosť obžalovaného za spáchanie pokusu pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 14 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokusom pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 14 ods. 1, § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

V spojitosti s konaním konateľov zahrnutých v holdingu F. najvyšší súd poukazuje na § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene, zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Podľa § 24 Občianskeho zákonníka zástupca musí konať osobne; ďalšieho zástupcu si môže ustanoviť, len ak je to právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Aj z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Ako správne vo výpovedi vytkol konateľ spoločnosti K., Ing. S., generálne plnomocenstvo nebolo udelené tak, aby odvolateľ mohol vo svojom mene konateľov aj podpisovať. Podľa § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal. Podľa § 33 ods. 1 ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámí osobe, s ktorou splnomocnenec konal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel, platí, že prekročenie schválil. V zmysle § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje

oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním. Z podstaty inštitútu zastupovania na základe udeleného plnomocenstva podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka je tak nepochybné, že pri zastúpení koná splnomocnenec v mene splnomocniteľa, a teda zákonným predpokladom platnosti úkonov v mene spoločností F. a Y. bolo uvedenie konajúcej osoby a zástupcu spoločnosti, a teda splnomocnenca, konajúceho v intenciách plnomocenstva Ing. X.. Vzhľadom na rozsiahle prekročenie udeleného plnomocenstva a preukázané neoboznámenie dotknutých konateľov s vykonanými úkonmi splnomocnenca je nesporné, že v zmysle § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je z týchto úkonov odvolateľ zviazaný sám. Z dokazovania tiež vyplýva, že pokiaľ by konatelia dotknutých spoločností mali vedomosť o vykonaných úkonoch, verejnom obstarávaní, zaslaných žiadostiach, nemali vedomosť o tom, že ide o podvodné konanie Ing. X. a refundácia nákladov bude uplatňovaná na podklade sfalšovaných nákladových položiek a faktúr požadovať od PPA ako poskytovateľa NFP, za stavu nedodržania zmluvných podmienok, na ktorých splnenie sa ako člen predstavenstva spoločností zaviazal v Zmluve o poskytnutí NFP č. M. a Zmluve o poskytnutí NFP č. M.. Výstavba bioplynových staníc v Q. a vo T. Y. realizovaná totiž vôbec nebola, na ich výstavbu neboli vydané ani len stavebné povolenia.

Neakceptovateľná je odvolacia námietka obžalovaného, že chcel svojím konaním dosiahnuť len zmenu pôvodných zámerov a postupov pri realizácii investičného zámeru s tým, že účelom bolo zabezpečenie likvidácie nebezpečného odpadu a úspora finančných prostriedkov.

Zo zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, č. M., uzatvorenej v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1290/2005, nariadením Rady (ES) č. 1698/2005, nariadením Komisie (ES) č. 1974/2006, nariadením Komisie (EÚ) č. 65/2011, Programom rozvoja vidieka SR 2007-2013, Systémom finančného riadenia P., uzatvorenej medzi PPA a F. F. 22. septembra 2011 a zmluvy o poskytnutí NFP č. XXEZVXXXXXXX, uzatvorenej medzi PPA a konečným prijímateľom družstvom Y., podpísanej Ing. X. 22. septembra 2011 a opatrenej sfalšovaným podpisom MVDr. X. U. vyplýva, že zmluvy boli uzatvorené na základe rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku vydaného podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva. Podmienkou poskytnutia NFP bolo dodržanie podmienok zmluvy konečným prijímateľom s tým, že NFP sa konečnému prijímateľovi poskytuje systémom refundácie (čl. V ods. VII) a konečný prijímateľ je povinný realizovať výdavky bezhotovostne, najskôr z vlastných zdrojov a tie sú mu pri jednotlivých platbách refundované v pomernej výške, konečný prijímateľ sa zaviazal vo všetkých dokumentoch, ktoré bol na základe zmluvy povinný predkladať PPA alebo inému orgánu uvádzať platné, úplné a pravdivé informácie (čl. VII ods. 11) a tiež sa konečný prijímateľ zaviazal v lehote do pätnástich pracovných dní od vzniku predmetnej skutočnosti písomne (s preukázateľným doručením) informovať PPA o všetkých ďalších skutočnostiach, ktoré mali alebo mohli mať vplyv na riadne plnenie zmluvy (čl. VII ods. 14).

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle čl. VII ods. 14 bol konečný prijímateľ povinný oznámiť PPA všetky skutočnosti, majúce vplyv na riadne plnenie zmluvy. Podľa Zmluvy bol konečný prijímateľ oprávnený predkladať jednu žiadosť o platbu za kalendárny rok s tým, že v zmysle čl. V bod 8 Zmluvy sa pri systéme refundácie prostriedky EPFRV a štátneho rozpočtu na spolufinancovanie preplácali v pomere stanovenom na projekt, na základe skutočne vynaložených výdavkov zo strany konečného prijímateľa, tzn., že konečný prijímateľ bol povinný realizovať výdavky bezhotovostne najskôr z vlastných zdrojov, a tie mu boli pri jednotlivých platbách refundované v pomernej výške.

S poukazom na vyjadrené považuje najvyšší súd odvoláciu námietku za nedôvodnú, pretože bol nepochybný rozdiel medzi povinnosťou konečného prijímateľa písomne informovať PPA o skutočnostiach, ktoré mali alebo mohli mať vplyv na riadne plnenie zmluvy, ktoré skutočnosti by boli vykonané a prípustné výlučne formou dodatku k Zmluve. Žiadosťou o platbu, ktorú bolo možné predložiť len na refundáciu skutočne vynaložených výdavkov zo strany konečného prijímateľa. Odvolací

súd má z výpovede svedka Ing. U., zástupcu spoločnosti F. E. za preukázané, že pokiaľ aj prebiehali rokovania ohľadne použitia novej technológie pri výstavbe U., je nepochybné, že v čase podania žiadosti o platbu a refundáciu NFP dňa 20. marca 2013, nebola so spoločnosťou F. E. uzatvorená žiadna zmluva o dodaní tejto technológie spoločnosti K.. Ako už bolo konštatované, k osobnému stretnutiu zástupcu spoločnosti a Ing. X. došlo až 29. apríla 2013, pričom na stretnutí k podpisu zmluvy nedošlo.

Prvostupňový súd teda v súlade s vykonaným dokazovaním správne konštatoval zodpovednosť obžalovaného Ing. T. X. za to, že spolu so žiadosťou o poskytnutie nenávratného finančného príspevku prostredníctvom poverených zamestnancov predkladal PPA sfalšované doklady, a to vo vzťahu k skutku 1) predovšetkým falzifikát stavebného povolenia obce Q. zo 16. júna 2010, č. XXXX/XXXX, doklady spojené s obstarávaním zákaziek, ponuku K. na stavebné práce z 25. marca 2010 s krycím listom a rekapituláciou rozpočtu, zadáním s výkazom výmer, opatrenými falošným podpisom konateľa K. Ing. S., ako aj fiktívnu zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy medzi F. F. a Y. Q., družstvo, opatrenú falošným podpisom predsedu družstva Ing. W. U., vytvoriac podmienky na schválenie žiadosti a následne v mene F. F. podpísal žiadosť o platbu z 19. marca 2013, vo výške 781.667,50 eur, ktorú podal na Ústredí PPA v U., v prílohe s dokladmi, ktorých vyhotovenie zabezpečil prostredníctvom svojich podriadených bez vedomia konateľa spoločnosti K., a to faktúru dodávateľa K. č. M. z 13. marca 2013, pre odberateľa F. F. s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002, eur, s krycím listom rozpočtu, rekapituláciou rozpočtu a zadáním s výkazom výmer, údajne potvrdzujúcich vykonanie deklarovaných stavebných prác pri výstavbe U. Q.. Obhajoba obžalovaného obsiahnutá v tvrdení, že chcel dosiahnuť zmeny v projekte výstavby U. v obci T. Y., ktorého investorom mala byť spoločnosť Y., so spolufinancovaním prostredníctvom verejných prostriedkov z PPA, na podklade Žiadosti o NFP v zmysle vyššie uvedeného operačného programu, v kontexte s obsahom vykonaných dôkazov vyznieva nepravdivo a nemôže ho zbavovať zodpovednosti za predloženie sfalšovaných dokladov k žiadosti o poskytnutie NFP, a to jednak samotnej žiadosti o poskytnutie NFP, opatrenej falošným podpisom predsedu predstavenstva MVDr. X. U., falzifikátu stavebného povolenia Obce T. Y. z 25. júna 2010, č. XXXX/XXXX, dokladov spojených s obstarávaním zákaziek - ponuky K. na stavebné práce z 25. marca 2010, zadania s výkazom výmer, rekapitulácie rozpočtu, záznam z vyhodnotenia ponúk, opatrenej falošným podpisom konateľa K. Ing. T. S., fiktívnej zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy medzi Y. a Y. Q., opatrenej falošným podpisom MVDr. U. a predsedu Y. Ing. U., nájomnú zmluvu medzi Y. a Y. z 11. marca 2005, opatrenej falošným podpisom MVDr. X. U., vytvoriac takto podmienky na schválenie žiadosti o NFP.

V súvislosti s predstieranou realizáciou výstavby U. v obci T. Y. je nepochybné, že k žiadosti o platbu, resp. refundáciu NFP obžalovaný zabezpečil, s cieľom dosiahnuť schválenie predstieraných výdavkov a neoprávnené získanie finančných prostriedkov z EPFRV a štátneho rozpočtu, dal vypracovať Žiadosť o platbu z 19. marca 2013 vo výške 781.667, 50 eura. Podriadenej zamestnankyni uložil povinnosť podpísať žiadosť falošným podpisom predsedu predstavenstva MVDr. X. U., k tejto taktiež zabezpečil priloženie dokladov vypracovaných podriadenými, bez vedomia konateľa spoločnosti K., Ing. T. S., a to faktúru dodávateľa K. č. M. z 13. marca 2013, pre odberateľa Y. s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002,- eur, krycí list rozpočtu, rekapitulácia rozpočtu a zadanie výkazu výmer, zoznamu deklarovaných výdavkov opatrených falošným podpisom konateľa, výpisom z účtu v banke. Obžalovaný zodpovedá tak za úmyselné vyhotovenie falzifikátov dokladov, prostredníctvom použitia ktorých chcel od PPA vylákať poskytnutie NFP.

Obžalovaný v odvolaní namietal nesprávny právny záver prvostupňového súdu, že už v roku 2010 nadobudol úmysel získať podvodným konaním, naplánovaným na marec až apríl 2013, uvádzaním nepresných alebo falošných údajov, nenávratný finančný príspevok vyplácaný zo strany PPA. V tejto súvislosti odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný už v čase predkladania žiadosti o NFP ako aj v čase uzatvárania jednotlivých Zmlúv o NFP medzi spoločnosťami F. F. a Y. a PPA musel mať vedomosť o nepravdivosti predkladaných dokladov, čestných vyhlásení a o tom, že doklady prikladané k Zmluve o NFP sú falzifikáty, zmluvy neboli platne uzatvorené a tieto boli opatrené sfalšovanými podpismi konateľov príslušných spoločností K., Y. a ďalších, bez vedomia ich štatutárov. Taktiež musel mať

vedomosť o tom, že stavebné povolenia preukázateľne neboli vydané stavebnými úradmi a podpísané osobami oprávnenými konať v mene stavebných úradov. Nie je možné akceptovať tvrdenia obžalovaného, že mal skutočný úmysel vybudovať bioplynové stanice v Q. a T. Y., keď v skutočnosti k ich realizácii ani do roku 2013 nedošlo, a teda ani v priebehu troch rokov od uzatvorenia Zmluvy o NFP nebola realizácia ich výstavby ani len začatá. Niet žiadnych pochybností o tom, že obžalovaný predložil falšované a nesprávne doklady v úmysle umožniť protiprávne vyplatenie finančných prostriedkov alebo iných aktív pochádzajúcich z rozpočtu Európskej únie (Európskych spoločenstiev) a spôsobiť takým činom škodu veľkého rozsahu, pričom falzifikáty neodstránil a nenahradil pravými a pravdivými dokladmi ani do podania žiadostí o platbu a refundáciu fingovane vynaložených prostriedkov na výstavbu U., či už v mene spoločnosti F. F. alebo Y.. Doručenie žiadostí o poskytnutie NFP z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, os. č. 3, opatrenie č. 3.1, diverzifikácia smerom k nepoľnohospodárskym činnostiam, kód opatrenia XXX, č. výzvy 2XXX/PRV/XX a uzatvorenie Zmluvy o NFP s PPA, jednak spoločnosťou F. F., ako aj Y. bolo predpokladom vytvorenia legálnych a zákonných podmienok na refundáciu reálnych nákladov na výstavbu U..

Obžalovaný namietal, že čestné vyhlásenie o pravdivosti údajov neobsahovalo žiadne podstatné informácie, a teda súdy eventuálnej nepravdivosti vyhlásení, pripisujú neprimeraný význam. Naopak, najvyšší súd sa aj v tomto smere stotožňuje so záverom špecializovaného trestného súdu o závažnosti čestného vyhlásenia obžalovaného, v zmysle ktorého obžalovaný v žiadosti o platbu vyhlásil, že 1) nároková čiastka zodpovedá údajom uvedeným v účtovných dokladoch a v prílohe č. 1 k ŽoP, je matematicky správna a vychádza z účtovníctva, 2) predložené účtovné doklady sú riadne zaznamenané účtovným zápisom v účtovníctve príjemcu v zmysle zák. č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, 3) všetky úradne neosvedčené fotokópie predložené v rámci žiadosti o platbu súhlasia s originálmi, 4) oprávnené výdavky boli skutočne vykonané v rámci obdobia oprávnenosti, 5) nároková čiastka je v súlade s ustanoveniami zmluvy, 6) pravidlá štátnej pomoci, verejného obstarávania, ochrany životného prostredia a rovnosti príležitostí boli dodržané, taktiež v čestnom vyhlásení potvrdil, že príjemca pomoci má vyrovnané záväzky a podnik nie je v likvidácii, neprebíha voči nemu konkurzné konanie, nie je v konkurze, v reštrukturalizácii a nebol voči nemu zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku a na majetok, ktorý je predmetom projektu, nie je vedený výkon rozhodnutia, neporušil zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Napokon vyhlásil, že si je vedomý skutočností, že v prípade nesplnenia podmienok zmluvy, alebo v prípade nesprávne nárokových finančných prostriedkov, v tejto žiadosti je možné, že príspevok nebude vyplatený, bude upravený alebo vyžiadané vrátenie neoprávnene vyplatených finančných prostriedkov. Potvrdil tiež vedomosť o možných trestných následkoch a sankcií v prípade uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov a zaviazal sa bezodkladne písomne informovať o všetkých zmenách, týkajúcich sa uvedených údajov a skutočností. Z predmetného vyjadrenia je nepochybné, že v čestnom vyhlásení potvrdil správnosť údajov uvedených v žiadosti o platbu, vrátane výšky a pravdivosti údajov v nich konštatovaných, vrátane toho, že došlo k realizácii projektov a výstavbe U. v obciach Q. a T. Y..

Odvolateľ v rámci odvolacej argumentácie bagatelizoval relevantnosť falzifikátov stavebných povolení na výstavbu bioplynových staníc v obciach Q. a T. Y., pretože po dosiahnutí zmeny zámeru projektu by pôvodné stavebné rozhodnutia stratili význam. Ako už bolo konštatované, z obsahu vyšetrovacieho spisu je nepochybné, že obžalovaný k žiadosti o poskytnutie NFP predložil stavebné povolenie na stavbu U.- Q., na pozemkoch parc. č. KN XXXX a XXXX/X, v k. ú. Q., ktoré malo byť vydané obcou Q. 16. júna 2010, č. XXXX/XXXX (č. l. 1557 a nasl.). Podľa vyjadrenia obce Q. z 21. apríla 2015 nebola v období pred podaním žiadosti o stavebné povolenie z 15. marca 2013 na stavbu „R.“ evidovaná žiadosť F. F. o vydanie stavebného povolenia na stavbu U.- Q. a na obci sa nenachádzajú žiadne kompletne zložky týkajúce sa takéhoto stavebného povolenia a stavebné povolenie pod č. XXXX/XXXX zo 16. júna 2010 nebolo vydané príslušným stavebným úradom v obci Q. ani v denníku nebola evidovaná takáto žiadosť (č. l. 1562 - 1563).

Žiadosť o stavebné povolenie na prestavbu hospodárskej budovy na prevádzku bioplynovej stanice bola obci Q. doručená 18. marca 2013, a to „R.“, a to Q. časť X. - C-KN XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, a teda jeden deň pred podaním žiadosti o platbu z 19.

marca 2013, doručenej 20. marca 2013 (č. l. 1400). Taktiež nájomná zmluva medzi Y. Q. a F. F. mala byť uzatvorená 25. marca 2013, pričom podľa vyjadrenia svedka - predsedu družstva Ing. W. U., tento o zmluve nemal vedomosť. Stavebné povolenie na prestavbu hospodárskej budovy na prevádzku Bioplynovej stanice - Q. bolo vydané 16. mája 2013 a vzhľadom na podané odvolanie nadobudlo právoplatnosť 14. augusta 2013 (č. l. 1450 a nasl.). Oznámenie o začatí stavebného konania a nariadenie ústneho pojednávania obce Q. je z 12. apríla 2013.

V súvislosti so skutkom 2) odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutím Obecného úradu T. Y. z 27. júla 2010, č. spisu X/XXXX-stav. . (Y.) ako stavebného úradu bolo podľa § 58 ods. 2 stavebného zákona stavebné konanie na stavbu „U.“, ktorá mala byť uskutočňovaná na pozemkoch parc. č. C-KN XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX zastavené. Žiadosť o vydanie územného rozhodnutia na výstavbu U.- T. Y. je datovaná 15. októbra 2010. Projekt stavby U. - T. Y. bol vypracovaný vo februári 2010. Obžalovaným bolo k žiadosti (zmluve) predložené stavebné povolenie obce T. Y. z 25. júna 2010, č. XXXX/XXXX, ktorým bola povolená stavba U. - T. Y. na pozemkoch parc. č. KN XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, v k. ú. Q. (č. l. 1644 a nasl.). Podľa vyjadrenia Obce T. Y. z 21. apríla 2015 táto obec stavebné povolenie na U. T. Y. nikdy nevydala. Fotokópia stavebného konania, ktoré bolo doručené bola podľa názoru obce nezmyselná po vecnej aj odbornej stránke, pričom pod číslom falzifikátu stavebného povolenia figurovala žiadosť o stavebné povolenie pre firmu R. U. U. (č. l. 1648 a nasl.). Obec T. Y. predložila zápisnicu zo zasadania Obecného zastupiteľstva vo T. Y. z 5. mája 2013, predmetom ktorého v zmysle bodu 3. Bioplynová stanica plynu, bola skutočnosť, že na žiadosť T. Y. M. sa zasadania zastupiteľstva zúčastnili Ing. T. X., stavebný dozor F. F. a. s. a J. U., zástupca F. U., vysvetľujúci princíp fungovania bioplynovej stanice, ktorá mala byť realizovaná v areáli hydinovej farmy, na základe čoho by sa malo opätovne prejednať stanovisko zastupiteľstva k bioplynovej stanici, ktorá má byť vybudovaná v blízkosti obce.

Zo zápisnice o obhliadke miesta, ČVS: PPZ-627/NKA-PK-ST-2013 spísanej 8. októbra 2013, na parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX/XX, v k. ú. Q. vyplýva, že pri obhliadke parciel bolo zistené, že na týchto pozemkoch sa nevykonali a nevykonávajú žiadne stavebné práce, na týchto pozemkoch sa nenachádza žiadna novovybudovaná budova alebo objekt. Parc. č. XXXX/XXX je súčasťou parc. č. XXXX/X, na parc. č. XXXX sa nachádzajú trávnaté porasty obhospodarované Y. Q., na parc. č. XXXX/X, resp. XXXX/XXX sa nachádza orná pôda obhospodarovaná Y. Q.. V severovýchodnej časti sa nachádzajú viaceré časti pozemku, ktoré obhospodarujú súkromné osoby - obyvatelia obce Q., ani v tejto časti neboli žiadne novostavby, zariadenia ani mechanizmy (č. l. 1663 a nasl.).

Zo zápisnice o obhliadke miesta, ČVS: PPZ-658/NKA-PK-ST-2013 spísanej 8. októbra 2013, uskutočnenej na mieste parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, v k. ú. T. Y., nachádzajúcich sa čiastočne v areáli firmy Y. v. o. d. T. Y. a smerom z obce T. Y. na S.. Podľa záverečnej časti pri obhliadke parciel č. XXXX/X, č. XXXX/XX, č. XXXX/XX, k. ú. T. Y. bolo zistené, že na týchto sa nevykonávajú žiadne stavebné práce a na týchto pozemkoch sa nenachádza žiadna novovybudovaná budova, resp. novostavba a pozemky sú zarastené krovínami, kríkmi a trávnatým porastom (č. l. 1666).

Odvolateľ ďalej namietal nekompletnosť podanej žiadosti o vyplatenie NFP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podľa čl. III bodu 5 Zmluvy podmienkou poskytnutia NFP bolo dodržanie podmienok zmluvy konečným príjemcom, Podľa čl. VII bod ak bolo predmetom projektu nadobudnutie alebo zhodnotenie hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku (dlhodobý hmotný majetok podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, konečný príjemca sa zaviazal zabezpečiť poistenie majetku, minimálne proti krádeži a poškodeniu, resp. zničeniu počas lehoty 5 rokov po podpise zmluvy. Túto skutočnosť mal preukázať platnou poisťovnou zmluvou v čase predloženia prvej ŽoP, súvisiacej s predmetom poistenia, v opačnom prípade bola PPA oprávnená NFP nevyplatiť. Podľa čl. VII bod 6 ak bolo predmetom nadobudnutie alebo zhodnotenie hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku [dlhodobý hmotný majetok podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov], konečný príjemca sa zaviazal zriadiť záložné právo v prospech PPA v súlade s časťou 4/B príručky pre žiadateľa o poskytnutie NFP z PRV SR 2007-2013, platnej v čase uzatvárania zmluvy o zriadení záložného práva. Túto skutočnosť konečný

prijímateľ bol povinný preukázať v čase predloženia prvej ŽoP, v opačnom prípade bola PPA oprávnená NFP nevyplatiť. Potrebu predloženia predmetných dokumentov ako predpokladov pre úplnosť žiadosti o poskytnutie NFP konštatoval vo výpovedi aj Ing. J. N., vedúci oddelenia programu rozvoja vidieka os 1, sekcie projektových podpôr o štátnej pomoci na PPA, majúceho v kompetencii registráciu žiadostí o NFP, žiadostí o platbu, kontrolu príloh žiadostí o NFP a žiadostí o platbu, prípadne stiahnutí žiadostí o platbu, pričom tiež potvrdil, že v rámci správneho konania by boli dotknuté subjekty vyzvané na predloženie týchto dokladov. Predmetná skutočnosť bola podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zohľadnená v právnej kvalifikácii skutku, ktorý prvostupňový súd posúdil podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona ako pokus pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona a iné. Spôsobom uvedeným v 1) a 2) skutkovej vety sa tak dopustil konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa tým, že uvedie iného do omylu v otázke ich splnenia a spôsobí tým škodu veľkého rozsahu. Je totiž tiež nesporné, že k späťvzatiu žiadostí o platbu NFP došlo na podklade skutočnosti, že obžalovaný bol varovaný a dôrazne upozornený zo strany MVDr. X. a Ing. J., zistiť, že sa zrejme jedná o podvod, pretože na miestach údajnej výstavby a U. v Q. je iba zelená lúka a neboli vykonané žiadne práce. Neobstojí ani obhajobné tvrdenie obžalovaného, podľa ktorého k späťvzatiu žiadostí a odstúpeniu od Zmlúv o poskytnutí NFP spoločnosťami došlo z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. Nepriaznivá finančná situácia podľa čl. VII ods. 2 Zmluvy totiž vylučovala už samotné podanie žiadosti o refundáciu platby a naopak, bolo povinnosťou obžalovaného v zmluve stanovených lehotách PPA oznámiť nepriaznivú finančnú situáciu, vyhlásenie likvidácie, konkurzu, povolenie reštrukturalizácie a ďalšie relevantné skutočnosti.

Odvolací súd považuje za irelevantné obhajobné tvrdenie odvolateľa, podľa ktorého sa predložené predfaktúry stali účtovnými dokladmi až v prípade, ak by sa z nich plnilo. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že obžalovaný sfaľované a nepravdivé faktúry spoločnosti K. č. M. z 13. marca 2013 pre odberateľa F. F. s celkovou fakturovanou čiastkou 1.876.002,- eur a faktúru dodávateľa K. č. M. zo dňa 13. marca 2013 pre odberateľa Y. s celkovou fakturovanou čiastkou 781.667,50 eura, spolu so špecifikáciou nákladov, ktoré mali byť predmetnými spoločnosťami vynaložené na fingovanú výstavbu U. v obciach Q. a T. Y., úmyselne predložil PPA spolu so žiadosťami PPA o platby a na poklade týchto, podvodným konaním žiadal refundáciu obsiahnutých nákladov, pričom z vykonaného dokazovania je nepochybné, že k realizácii stavebných práv a úprav, ako ani k nákupu v nich obsiahnutých technológií údajným realizátorom stavby, spoločnosťou K. nedošlo a k uplatneniu týchto nepravdivých nákladov došlo výlučne len na pokyn obžalovaného. Obžalovaný ako predseda predstavenstva F. F. následne podaním doručeným PPA 9. mája 2013 odstúpil od zmluvy. Predmetné odstúpenie od zmluvy, ako aj následné stiahnutie žiadosti o platbu však prvostupňový súd vzhľadom na podanú žiadosť a uplatnenú náhradu výdavkov správne vyhodnotil ako účelové (č. l. 1031).

Žiadosť o vyplatenie finančných prostriedkov bola PPA 20. marca 2013 doručená aj zo strany spoločnosti Y., z projektu XX EZVXXXXXXXX, a to za obdobie od 6/2010, do 5/2013, pričom v mene družstva bolo požiadané o vyplatenie finančných prostriedkov určených na financovanie projektu zo zdrojov EPFRV a spolufinancovanie zo štátneho rozpočtu v celkovej výške 781.667,50 eura. V zmysle prílohy č.1 žiadosti mali byť na projekte XXEZVXXXXXXXX vykonané konštrukčné práce v sume 181.250,07 eura, špeciálny materiál vo výške 1.347.084,93 eura a zariadenie staveniska v sume 35.000,- eur, prílohou žiadosti o platbu bola faktúra spoločnosti K. č. M. za práce na výstavbe U. T. Y. na sumu vo výške 1.876.002,- eur (č. l. 1368 a nasl.). Obžalovaný PPA dňa 9. mája 2013 doručil odstúpenie od Zmluvy o NFP v mene predsedu predstavenstva družstva Y., z dôvodu nepriaznivej ekonomickej situácie, čo malo mať za následok neschopnosť dokončiť realizáciu predmetu zmluvy. Prvostupňový súd predmetné odstúpenie správne vyhodnotil ako účelové, vykonané len s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pretože toto bolo PPA doručené až po uplatnení refundácie nákladov vo výške 781.667,50 eura. K odstúpeniu od zmlúv s PPA došlo v dôsledku upozornenia zo strany MVDr. X., spolupracujúceho s Ing. T. J.. Ing. J. viedol spoločnosť R., s.r.o., zaoberajúcu sa prípravou kompletných podkladových materiálov budúceho žiadateľa o NFP na PPA. MVDr. X. na základe mandátnych zmlúv v priebehu roku 2010 spolu s Ing. J. pripravovali podklady k realizácii žiadostí F. o

NFP, na základe údajov poskytnutých zástupcov a osôb konajúcich v mene spoločnosti F. F. a Y., pričom pri vypracovaní žiadostí vychádzal zo stavebnotechnických podkladov zabezpečených obžalovaným Ing. T. X.. Skompletizované podklady s označením, kde ich je potrebné podpísať kompetentnými zástupcami F. F. a Y. v roku 2010 poskytol obžalovanému. Podľa výpovede svedka MVDr. X. ho obžalovaný kontaktoval v súvislosti s tým, že podal na PPA žiadosť o vyplatenie.

Neobstoí preto odvolacia argumentácia odvolateľa o irelevancii faktúr uplatnených spolu so žiadosťami o platbu (refundáciu), založená na tom, že predfaktúra nie je účtovným dokladom, pričom v prejednávanej trestnej veci išlo o simulovaný úkon, vystavený s cieľom začatia konania, ktorý mal byť následne konvalidovaný. Je totiž nepochybné, že na pokyn Ing. X. boli náklady na vyššie špecifikované práce, ktoré mali byť podľa faktúr (predfaktúr) vystavených spoločnosťou K. vykonané pre spoločnosti F. F. a Y., uplatnené voči PPA spolu so žiadosťami o platby. Odvolací súd preto nepovažuje za podstatné, či boli predmetné faktúry evidované v účtovníctvach vyššie uvedených spoločností. Nepochybnou skutočnosťou totiž je, že náklady uvedené v predmetných faktúrach si uplatnil ako refundáciu voči PPA, napriek skutočnosti, že náklady na refundáciu neboli v čase podania žiadostí o platby vynaložené.

Obžalovaný v odvolaní namietal absenciu motívu dopustiť sa trestných činov, zo spáchania ktorých bol obžalovaný prokurátorom ÚŠP GP SR. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že fakultatívnymi alebo nepovinnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sa rozumejú znaky, ktoré nemusia byť naplnené pri všetkých skutkových podstatách. Ak sa fakultatívny znak v konkrétnej skutkovej podstate vyskytne, tak sa popri znakoch všeobecne obligatórnych aj fakultatívne znaky stávajú znakmi obligatórnymi. Fakultatívne znaky sa môžu vyskytovať v rámci znakov objektívnej stránky, napríklad miesto spáchania činu (§ 364 ods. 1 - „mieste verejnosti prístupnom“, § 365 ods. 1 - „miesto posledného odpočinku“), hmotný predmet útoku (napr. § 146 - „svoje novonarodené dieťa“, § 175 - „osobe mladšej ako osemnásť rokov“, § 177 ods. 1 - „osoba, ktorá je v nebezpečenstve smrti“, § 199 ods. 1 - „žena“, § 205 ods. 1 - „dieťa“, § 212 ods. 1 - „cudzía vec“, § 378 ods. 1 - „zvieria“), čas spáchania činu (napr. § 146 ods. 1 - „pri pôrode alebo hneď po ňom“, § 178 - „po dopravnej nehode“, § 390 ods. 1 - „počas vojnového stavu“). Zriedkavejšie sa fakultatívne znaky vyskytujú aj v rámci subjektívnej stránky, napríklad motív (pohnútko), cieľ (účel), zámer spáchania trestného činu (napr. v § 185 - „s cieľom donútiť iného, aby niečo konal, opomenul alebo strpel“, v § 188 - „v úmysle zmocniť sa cudzej veci“, v § 233 - „v úmysle zatajiť existenciu takeého príjmu“, v § 247 - „v úmysle spôsobiť inému škodu“, v § 313 - „v úmysle poškodiť ústavné zriadenie“). Ak sa teda niektorý z týchto fakultatívnych znakov v konkrétnej skutkovej podstate vyskytne, je potrebné na naplnenie znakov skutkovej podstaty, aby bol splnený aj tento znak, ktorý sa tak stáva znakom obligatórnym.

Trestný zákon vo všeobecnej časti upravuje aj kvalifikačný znak osobitný motív podľa § 140 Trestného zákona, ktorým môže byť spáchanie trestného činu podľa a) na objednávku, b) z pomsty, c) v úmysle uľahčiť alebo zakryť iný trestný čin, d) v úmysle verejne podnecovať k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámerkou pre vyhrážanie sa z predchádzajúcich dôvodov a ďalšie motívy. Motívom spáchania trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, § 261 ods. 1 Trestného zákona je vylákatie dotácie, subvencie, príspevku, či iného plnenia zo štátneho rozpočtu, rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, štátneho fondu, vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, uvedením do omylu v otázke ich splnenia a v prípade trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona je motívom protiprávneho konania umožnenie spôsobenia sprenevery alebo protiprávneho zadržania prostriedkov z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou alebo v mene Európskej únie alebo použitie týchto prostriedkov alebo aktív na iný ako určený účel, resp. podľa pôvodnej právnej úpravy z rozpočtu spravovaného, či v zastúpení Európskymi spoločenstvami. Motív ako fakultatívny znak skutkovej podstaty trestného činu je tak prítomný už v základných skutkových podstatách trestných činov, ktoré sú obžalovanému kladené za viny. Motív protiprávneho konania odvolateľa, spočívajúci vo vylákaní subvencií a prostriedkov zo štátneho či

európskeho rozpočtu, a to vo veľkom rozsahu je nepochybne prítomný v jeho konaní tak, ako je jeho niekoľkoročné dlhotrvajúce a sofistikované a kriminálne závažné konanie popísané v bode 1) a 2) skutkovej vety napadnutého prvostupňového rozsudku.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanému, keď mu za použitia ustanovenia § 41 ods. 1, § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody, pritom neopomenul náležite vyhodnotiť priťažujúcu i poľahčujúcu okolnosť a prihliadnuť aj na všetky ďalšie okolnosti, ktoré sú z hľadiska ukladania trestu a jeho výmery rozhodujúce. Trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, teda uložený v dolnej polovici zákonom prípustnej trestnej sadzby, považuje aj najvyšší súd za správny a zákonný, pretože aj podľa jeho názoru plne zodpovedá všetkým základným zásadám ukladania sankcií, osobe obžalovaného, jeho doterajšiemu spôsobu života a možnostiam jeho nápravy. Takýto trest sa javí byť spravodlivý a primeraný aj vzhľadom na rozsah spáchanej trestnej činnosti a vytvára predpoklady naplnenia svojho účelu aj z hľadiska požiadaviek individuálnej a generálnej prevencie. V súlade so zákonom zaradil prvostupňový súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Správne a v súlade so zákonom bol obžalovanému uložený aj peňažný trest v primeranej výške spolu s určením náhradného trestu odňatia slobody pre prípad jeho úmyselného zmarenia. Prvostupňový súd správne obligatórne v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad na dva roky.

Najvyšší súd teda nezistil žiaden zákonný dôvod pre zmenu výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Vzhľadom na vyjadrené odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. T. X. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 21. marca 2016, sp. zn. BB - 4T/43/2015 ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.